De Philosophia.

Circa vocem sapientiæ notat le Grand in praecognosc. illam in ambitu suo includere, non tm. dispositionem [uti juxta suā sentent. loqr.] mentis, qua hō ad recte sentiendum d rebq impellatur, q ejus perceptiōi occurrunt; sed et qua, ad aequum de iis actiōibq examen instituendum, quæ ad vitam ptinent, instruatr. Quippe q non intellectui duntaxat, auxiliētr ad virtutem contemplandam, verū etiam voluntati in honestatis execūtiōe adminicultr. — . — . —

Reqrit a. ad hoc officiū pstandum: primo. ~~...~~ pprioru indemonstrabil. evidentiam ac certitudinē: 2. verum oīum ab eorund. notitiā dpendeam: ita, ut licet illa point cognosci, reb. non cognitis, ē diverso tn. istæ abs hor. cognitiōe minime queant: qa, ut Cartes. alicubi loqr: nulla conclusiones ex pcipio ~~...~~ inevidenti deductæ, evidentes eē pont, etiamsi quam evidentissime inde dducerentur.

Originem ā Deo p. 6. l. c. ty. solo sapiente trahere, Adamo cōmicatā, ut rebq nomina (convenientia) imponere, filiosq eādē scitam erudire potuerit. Propagatōem factam p Mathusalemū et Noachū pcipue, ad Chaldæos ac Ebræos, abhisce ad Aegyptios et demum per hos ad Græcos, ā Græcis ad Latinos, ā quq ad septentrional. et occidental. populos pvexerit.

Objectum recte putat c. l. p. 6. ā Platone fuisse sub amplexu rer. divinar. ac humanar. dterminatū.

Verū hæcce non adeo certa videntr Excell. Dn. Schmidio: ut in Log. Positiv. p. 6. dicere non ambigat: Cuinam nobiles hæ scientiæ post Deū natales debeant inter hōes, an Ebræis, an Græcis, dubiū ē; hoc tn. certum eē putamus, jam ante Arist. plures suā contulisse symbola, ipsū a. Arist. illas ferme ad summam pduxisse pfectionem, cui posterior. tmporum hōes semper aliqd adjicere tentarunt.

© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg